

steriet, og jeg har tænkt mig i min indlednings-tale til Sorø-mødet i august at annoncere, at nu skal det kommende år bruges til at overveje præcis den sag, vi taler om her. Jeg vil opfordre alle til at tænke med, og jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at finde frem til den gode praksis, som er beskrevet, eller som måske kan blive beskrevet i de kommende måneder.

Jeg vil ikke tage stilling til, hvordan vi skal tage det op, men det skal efter min mening være et af de højt prioriterede arbejdsområder i det kommende år. Jeg vil godt understrege, at det er noget, vi skal gøre med skolerne, med lederne, og ikke imod dem. Det er meget bedre at rose og fremhæve dem, der faktisk løser dette alvorlige problem, end at uddele generelle skideballer, hvis man må sige det i Folketinget, til alle skoler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 36

Søren Krarup (DF):

Ja, nu er det ikke til kirkeministeren, nu er det til undervisningsministeren. Og jeg vil også spørge til den samme sag vedrørende Nordgårdsskolen i Århus.

Vil ministeren ikke give mig ret i, at det, der gør, at man bliver så både oprørt og også rystet ved den sag, er, at der jo dermed i realiteten finder en snigende islamisering sted af den danske folkeskole? Der går nu en imam i sin officielle dragt rundt i en dansk folkeskole og er imam.

Jeg kunne sammenligne det med, at der på reformationstiden, hvor striden mellem Rom og Wittenberg var meget udpræget – i dag er det jo altså som bekendt mellem den kristne vestlige verden og den islamiske verden, at striden står – gik en katolsk kardinal i sin skarlagensrøde dragt rundt i danske skoler. Ville man da have betragtet det som en harmløs ting, hvorom man sagde: Hans tøj vil vi ikke blande os i, det er udelukkende et spørgsmål om at hjælpe med, at skolen fungerer?

Vil ministeren ikke give mig ret i, at der her er tale om noget, som under neutralitetens dække er en islamisering af folkeskolen?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil ikke bagatellisere det problem, som hr. Søren Krarup her rejser. Der er netop forleden blevet offentliggjort en rapport, der hidtil har været hemmelig, om islamiseringen af visse

franske skoler. Den beskrivelse, der gives, er ret så chokerende. Nu kan vi være så glade for, at noget lignende nok ikke sker i Danmark, i hvert fald ikke på en lang række skoler. Men i ghetto-områderne på visse ghettoskoler kan der komme franske tilstande, og det skal vi være umådelig opmærksomme over for. Så langt er jeg ganske enig med spørgeren.

Kl. 13.25

Søren Krarup (DF):

Jeg får lyst til at bore lidt i det der begreb neutralitet, også fordi jeg ikke skal benægte, at ministerens tidligere afvisning som integrationsminister af at forholde sig kritisk til muslimske tørklæder og spiseritualer udfordrede mig noget, hvor ministeren sagde, at han ikke var minister for leverpostej og tørklæder.

Vil ministeren ikke indrømme, at symboler, der er religiøst betingede, og dvs. har en forkyn-dende mission, ikke kan bagatelliseres som neutrale, men at de altså har en funktion, som betyder, at de i sig selv er en anmasselse, når de optræder bl.a. i en skolesammenhæng?

Kort sagt: Er både et tørklæde og i høj grad en rituelt påklædt imam ikke en bevidst provokation af en dansk folkeskole, der naturligvis som en dansk folkeskole er knyttet til den evangelisk-lutherske tradition her i landet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår godt sammenhængen mellem det tidligere spørgsmål og så det spørgsmål, jeg får stillet nu. Men alting har jo en pris. Hvis vi forbyder tørklæder og andet, som har med den muslimske tro at gøre, i den danske skole, så går der ikke lang tid, før vi har en sag verserende ved indenlandske eller udenlandske domstole om, at så skal salmesang og fadervor og små kors om halsen osv. også forbydes, sådan som, så vidt jeg husker, den tyske Forbundsdomstol har dekretet.

Så alting har sin pris. Måske skal vi være glade for, eller rettere sagt: Vi skal være glade for, at vi ikke har en sekulær skole, en sekulær religion i Danmark. Det har man i visse andre lande, men det har vi ikke. Til gengæld er vi nødt til at give en vis plads for symboler fra andre religioner end den kristne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Må jeg lige bede om lidt mere ro i salen for det sidste spørgsmål.